

# Η ξεχασιάρα πιτζάμα

του Χρήστου 'ChIossif' Ιωσηφίδη

Μπορεί μια πιτζάμα να είναι ξεχασιάρα; Ναι, μπορεί, όπως ένα τηλέφωνο ή ένα ρολόι ή και ένα ολόκληρο σπίτι να είναι έξυπνα. Άρα υπάρχουν έξυπνες πιτζάμες και πάμε να διαβάσουμε την ιστορία μιας από αυτές.

Ο Κωστάκης είναι ένας εξαιρετικά επιμελής μαθητής της Γ' Δημοτικού. Αλλά έχει ένα μικρό πρόβλημα: του αρέσει πολύ ο πρωινός ύπνος. Πολύ όμως. Τόσο πολύ που του είναι αδύνατον να σηκωθεί στην ώρα του και αν δεν τον βοηθήσει η μητέρα του θα χάσει σίγουρα τις πρώτες ώρες. Έτσι έχουν συμφωνήσει να προσπαθεί η μητέρα του να τον ξυπνάει μισή ώρα νωρίτερα ώστε σιγά-σιγά να καταφέρνει να σηκώνεται από το κρεβάτι.

Και τι δεν δοκίμασαν: ξυπνητήρια με μουσική ή κάθε είδους ήχο. Τι πιάτα που σπάνε, άνθρωποι να φωνάζουν, κουδούνια να χτυπάνε, τίποτε. Ο Κωστάκης ξυπνάει για λίγο, γυρίζει μια στροφή μέσα στο ζεστό πάπλωμα και συνεχίζει σαν να μην έγινε τίποτε. Μόνο τα γλυκόλογα, τα χάδια και τα φιλιά της μητέρας του τον σηκώνουν.

Μια μέρα η μητέρα του είδε σε ένα κατάστημα ένα σετ πιτζάμες με ωραία σχέδια και χρώματα αλλά πολύ υψηλή τιμή. Μα καλά τι έχουν αυτές οι πιτζάμες και είναι τόσο ακριβές, αναρωτήθηκε.

- «Μα αυτή η πιτζάμα είναι έξυπνη κυρία μου» απάντησε ο πωλητής στις πρώτες ερωτήσεις της. «Έχει αυτήν εδώ την συσκευή ενσωματωμένη η οποία σε προσέχει την νύχτα και σε ξυπνάει το πρωί.»

- «Και πως λειτουργεί;»

- «Να σας δείξω. Εδώ ρυθμίζετε τον ήχο και τις λειτουργίες για το ξύπνημα. Μπορείτε να βάλετε δικούς σας ήχους να ηχογραφήσετε λόγια και να ρυθμίσετε μικρές κινήσεις του μηχανισμού σαν χάδια. Επίσης, όλη την νύχτα ο μηχανισμός καταγράφει τη θερμοκρασία και κάνει μικρές κινήσεις ώστε να μην ξεσκεπάξετε. Είναι η πιο έξυπνη πιτζάμα που υπάρχει με την πιο σύγχρονη τεχνολογία αισθητήρων.»

- «Την θέλω» απάντησε η μητέρα και την αγόρασε αμέσως.

Ο Κωστάκης ενθουσιάστηκε με το δώρο του. Μάλιστα ήθελε αμέσως να το δοκιμάσει αλλά ήταν απόγευμα και είχε ακόμη δύο μαθήματα να διαβάσει. Δεν ήταν ώρα για ύπνο. Η μητέρα του εν τω μεταξύ, ρύθμισε το ρολόι της πιτζάμας για το ξύπνημα, ηχογράφησε μερικά γλυκόλογα και έβαλε και τα πιο απαλά χάδια στον μηχανισμό για να ξυπνήσει ο Κωστάκης

το πρωί. Και μόλις ήρθε η ώρα του ύπνου ο Κωστάκης φόρεσε την πιτζάμα και κοιμήθηκε σαν το πουλάκι.

Την επόμενη η μητέρα του τον βρήκε ξύπνιο με ένα τεράστιο χαμόγελο στο στόμα και μια ζεστή αγκαλιά να την περιμένει:

- «Μαμά η πιτζάμα μου μίλησε το πρωί με την φωνή σου. Άκουγα τα ωραία σου λόγια στον ύπνο μου και ο μηχανισμός της με χάιδευε απαλά και με ξύπνησε ωραία και γλυκά. Μαμά σε ευχαριστώ πολύ για τις καινούργιες μου πιτζάμες. Είναι πραγματικά απίθανες. Σε παρακαλώ όμως δώσε μου κι εσύ ένα φιλάκι και κάνε με μια ζεστή αγκαλίτσα γιατί τίποτε δεν μπορεί να συγκριθεί μαζί σου και σε αγαπώ πολύ»

- «Κι εγώ σε αγαπώ πολύ» είπε η μητέρα και αμέσως τύλιξε στην αγκαλιά της τον Κωστάκη και τον γέμισε φιλιά.

Έτσι κύλισαν αρκετοί μήνες. Αγόρασαν και άλλα δύο σετ πιτζάμες και έτσι ο Κωστάκης και η μητέρα του έλυσαν το πρόβλημα του πρωινού ξυπνήματος. Η ζωή όμως είναι δύσκολή, οι απαιτήσεις της πολλές και η μητέρα έπρεπε να πιάσει δουλειά για να συμπληρώνει το εισόδημα του σπιτιού. Ο Κωστάκης είχε πια μεγαλώσει και κάθισαν όλοι μαζί, ο Κωστάκης η μαμά και ο μπαμπάς να το συζητήσουν. Καθόλου δεν του άρεσε η ιδέα να μην είναι η μητέρα του το πρωί στο σπίτι. Αλλά κατάλαβε αμέσως και το πρόβλημα της οικογένειας και την ανάγκη να εργάζεται και η μητέρα του.

Στο πρώτο πρωινό, δύο λεπτά μετά τον χρόνο που είχε ρυθμίσει την πιτζάμα να τον ξυπνάει χτύπησε το τηλέφωνο και ήταν η μητέρα του. Μίλησαν και αμέσως μετά ετοιμάστηκε για το σχολείο. Εντάξει, δεν ήταν ενθουσιασμένος και το τηλέφωνο της δεν μπορούσε να αντικαταστήσει τα χάρδια, τις αγκαλιές και τα φιλιά αλλά τι να κάνει; Ντύθηκε και πήγε στο σχολείο του. Και έτσι κυλούσε ο χρόνος και η σχολική χρονιά κόντευε να τελειώσει.

Αλλά ο Κωστάκης δεν ήταν πια χαρούμενος και κεφάτος κάθε πρωί όπως παλιά. Ξυπνούσε μηχανικά, απαντούσε στο τηλέφωνο και μετά πήγαινε νωχελικά στο σχολείο. Ο ύπνος πια δεν ήταν κάτι τόσο αγαπημένο. Στην διάρκειά του στριφογύριζε συνέχεια και συχνά ξυπνούσε πριν ενεργοποιηθεί η έξυπνη πιτζάμα του. Ξυπνούσε και σκεφτόταν τι ωραία που θα ήταν αν η μητέρα του ήταν εκεί μαζί του με τις αγκαλιές και τα φιλιά της.

Η πιτζάμα του ήταν πολύ έξυπνη. Είχε πολλούς αισθητήρες και κατέγραφε όλες τις κινήσεις του όσο την φορούσε. Ήταν συνδεδεμένη στο διαδίκτυο και όλες οι καταγραφές

μεταβιβάζονταν στον κεντρικό υπολογιστή της εταιρίας. Και αυτός ο υπολογιστής ήταν πολύ πιο έξυπνος. Τεχνητή ευφυΐα το λένε οι μεγάλοι που ξέρουν. Και κατάλαβε ότι κάτι δεν πήγαινε καλά με τον Κωστάκη. Και έβαλε όλα τα κυκλώματά του να δουλέψουν να σκεφτεί, να αποφασίσει και να κάνει κάτι. Και σκέφτηκε και αποφάσισε.

Την επόμενη ημέρα ο Κωστάκης δεν ξύπνησε μόνος του. Αλλά ούτε και η πιτζάμα του τον ξύπνησε. Ούτε και η μητέρα του τον θυμήθηκε να τον καλέσει στο τηλέφωνο. Και έτσι ο Κωστάκης συνέχισε να κοιμάται. Δεν πήγε στο σχολείο και το μεσημέρι που ξύπνησε ήταν πια πολύ αργά. Πολύ αργά για το σχολείο αλλά όχι και τόσο ώστε να έχει γυρίσει η μητέρα του. Και αναρωτήθηκε τι είχε συμβεί; Γιατί η πιτζάμα δεν τον ξύπνησε; Μήπως τον ξύπνησε και δεν άκουσε; Μήπως οι μπαταρίες της τελείωσαν; Όχι, και οι μπαταρίες ήταν εντάξει και η πιτζάμα ρυθμισμένη σωστά. Μα γίνετε όμως να «ξέχασε» να τον ξυπνήσει;

Το απόγευμα ήρθε η μητέρα του σπίτι και της εξιστόρησε τι έγινε. Αυτή ξαφνιασμένη, αφού του σύστησε να πάρει τα μαθήματα του από έναν συμμαθητή του, ασχολήθηκε με την πιτζάμα. Κάλεσε πρώτα στο τηλέφωνο το μαγαζί που την αγόρασε. Ο πωλητής της είπε να καλέσει στα κεντρικά και από εκεί της σύστησαν να μιλήσει με τον ειδικό στο μοντέλο αυτό. Διότι, όπως της είπαν, η πιτζάμα αυτή είναι πολύ έξυπνη και συνδεδεμένη με έναν κεντρικό υπολογιστή και πάντα δίνεται μια τεχνική αναφορά σε έναν ειδικό αν συμβαίνει κάτι.

Το τηλέφωνο με τον ειδικό κράτησε μερικά λεπτά. Η μητέρα του Κωστάκη ήταν δακρυσμένη όταν έκλεισε το τηλέφωνο. Ο Κωστάκης το είδε αμέσως.

- «Μαμά, τι έγινε;» την ρώτησε με αγωνία.
- «Τίποτε, τίποτε δεν έγινε. Μην ανησυχείς κι έλα εδώ να σε αγκαλιάσω, να σε φιλήσω και να σου πω.»
- «Μαμά τι σου είπε ο ειδικός;»
- «Τι μου είπε; Να τι μου είπε ο ειδικός: ότι ακόμη κι αυτή η πανέξυπνη πιτζάμα μερικές φορές ξεχνάει. Ξεχνάει πολλά και διάφορα. Κι αυτή την φορά ξέχασε κάτι σημαντικό. Ξέχασε να μου πει να μην φεύγω ποτέ για την δουλειά αν πρώτα σε έχω ξυπνήσει εγώ με τα φιλιά και την αγκαλιά μου».



Το «**Η ξεχασιάρα πιτζάμα**» του Χρήστου 'Chlossif' Ιωσηφίδη διέπεται από την άδεια:  
Creative Commons Αναφορά προέλευσης - Μη Εμπορική Χρήση - Παρόμοια Διανομή 3.0 Μη εισαγόμενο.

[ <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/3.0/> ]